

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622010059
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8622010059.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2023, v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/10/2022 zo dňa 24.05.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., D., trvale bytom E. F. XXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody, sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov uložený trestným rozkazom Okresného súdu Svidník č. k. 0T/10/2022-78 zo dňa 14.04.2022, právoplatný dňa 14.04.2022, sa vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v spojení s § 50 ods. 8 Tr. zákona odsúdeného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí po vyhlásení uznesenia sťažnosť, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Prešove, ako sťažnostný súd, na podklade včas podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto uzneseniu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
- primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Rozhodovanie o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil, závisí predovšetkým od posúdenia, či odsúdený počas skúšobnej doby viedol riadny život, či splnil prípadné

uložené podmienky a povinnosti, resp. dodržiaval stanovené obmedzenia. Za vedenie riadneho života sa vo všeobecnosti považuje bezúhonnosť odsúdeného; skutočnosť, že odsúdený dodržiava právny poriadok ako aj ďalšie normy občianskej spoločnosti, nepácha priestupky, správne delikty či trestnú činnosť, plní si svoje pracovné a rodinné povinnosti, nezneužíva svoje práva, nevybočuje z pravidiel stanovených spoločnosťou, nenarušuje občianske spolunažívanie; t. j. nedopúšťa sa žiadnej protiprávnej činnosti.

Vychádzajúc z obsahu spisu tak, ako to konštatuje aj súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého uznesenia, je zrejmé, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. OT/10/2022 zo dňa 14.04.2022, právoplatným dňom 14.04.2022, uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Odsúdenému začala plynúť skúšobná doba podmienienečného odsúdenia dňom 15.04.2022.

Na verejnom zasadnutí dňa 24.05.2023 rozhodoval súd prvého stupňa o tom, či sa v skúšobnej dobe odsúdený osvedčil, alebo sa mu výkon pôvodne podmienienečne odloženého trestu nariadi. Pri rozhodovaní súd vychádzal z vykonaných dôkazov, pričom rozsah vykonaného dokazovania je zrejmý z obsahu zápisnice o verejnom zasadnutí, rovnako tiež z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Ako správne konštatoval súd prvého stupňa, je z obsahu vykonaných dôkazov zrejmé, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby podmienienečného odsúdenia spáchal ďalšiu úmyselnú trestnú činnosť, za ktorú už bol aj právoplatne odsúdený, pričom ide o totožný skutok, akého sa dopustil prv, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorý bol podmienienečne odložený.

Z rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. OT/24/2022-116 zo dňa 19.10.2022 vyplýva, že odsúdený bol týmto rozsudkom uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, pričom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, ktorý odsúdený momentálne vykonáva v ÚVTOS Prešov, a to od 08.09.2022.

Z uvedeného je zrejmé, že odsúdený sa v priebehu skúšobnej doby podmienienečného odsúdenia preukázateľne dopustil dňa 04.09.2022 ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, útoku na svoju manželku, ktorej pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, oháňajúc sa tanierom v ruke sa jej vyhrážal rozbitím sánky a zabitím, pričom za tento skutok bol právoplatne odsúdený. Nie je preto možné v jeho prípade urobiť záver o tom, že by bol v skúšobnej dobe viedol riadny život. Hrozba výkonu trestu odňatia slobody tak nezabezpečila v prípade odsúdeného výchovný efekt a účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Krajský súd konštatuje, že odsúdený nevyužil príležitosť danú mu súdom, aby v prípade vedenia riadneho života v skúšobnej dobe nemusel podmienienečne uložený trest odňatia slobody vykonať, pričom si musel byť vedomý, že spáchaním trestného činu hrozí premena podmienienečne uloženého trestu.

Vo vzťahu k vyhláseniu odsúdeného, ktorý poprel spáchanie skutku, útoku na svoju manželku, ktorého sa mal dopustiť v čase plynutia skúšobnej doby, krajský súd sa stotožňuje s konštatovaním okresného súdu, že konanie o vine odsúdeného bolo právoplatne ukončené, pričom pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil a o premene trestu, je súd týmto právoplatným rozhodnutím viazaný.

Ani skutočnosť, že z centrálnej evidencie priestupkov vyplýva, že odsúdený sa v čase plynutia skúšobnej doby nedopustil žiadneho priestupku, nepostačuje pre hodnotenie, že odsúdený viedol riadny život. Krajský súd konštatuje, že právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin spáchaný v čase plynutia skúšobnej doby, samo osebe postačuje na to, aby mal súd daný zákonný podklad pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe.

Ak podmienienečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä ak spácha úmyselný trestný čin, navyše skutok totožný do právnej kvalifikácie, svedčí to spravidla o tom, že sa odsúdený neosvedčil, t. j. nevedol riadny život.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o neosvedčení sa odsúdeného a o povinnosti vykonať uložený trest odňatia slobody, vrátane rozhodnutia o zaradení odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 50 ods. 8 v spojení s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona), je zákonné a správne.

Nezistiac procesné pochybenia v konaní okresného súdu, krajský súd preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.